

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

L' OBRA DE LA SOLIDARITAT Galicia y Catalunya

¡Endavant sempre!... Lo que ahir era un solo, avuy ja es un duo y demà serà un coro general que aixecará tot Espanya.

—Eleccions que, naturalment, no serà en Maura qui las fassi.
 —Es clar: las farà en Moret, ó en Canalejas, ó en Montero Ríos...
 —Lo qual vol dir que si llavoras pretens altra vegada ser diputat... canero, qu' es del únich modo que tú pots serne, t' hauràs d' acostar a n' en Montero Ríos, a n' en Moret, a n' en Canalejas...
 —Sens cap classe de dupte...
 —Donchs... vet' aquí resolt el conflicte en que la carta de 'n Maura 't posa. ¿Per qué 'l necessitas ara a n' ell?
 —Per res.
 —¿De qué podrà servirte en unas altres eleccions?
 —De res.
 —Pues... si no 't pot servir de res ni per res el necessitas, l' envias tranquilament a passeig, deixas sense contestar la seva missiva conminatoria... y demà marxem a l' hisenda com teniam acordat.
 —Tens rahó. ¿Viscan las donas diplomáticas!...
 Y 'l despreocupat canero abraça efussivament a la seva senyora.

FANTÀSTICH

En Maura tot ho vol reformar, pero en sentit reaccionari.
 Pera fer passar la reforma de l' Administració local, y veient que la discussió d' aquest projecte pot ferse interminable, diuen que comensarà per exigir prèviament la reforma del Reglament del Congrés, en el sentit de coartar las iniciatives dels diputats y reprimir la latitud de las discussions.
 En Maura sembla que busca tres peus al gat, y 's trobarà que 'n té quatre, y armats tots ells d' unes unglas molt afiladas.

Molt han cridat l' atenció en els cercles republicans las revelacions del Doctor Mereira, de Buenos Ayres, respecte al envió dels 140,000 francs que va copar en Lerroux, ab tot y haver donat a compondre 'l Doctor Calzada que s' havian d' enviar al jefe, desde 'l moment que manifestá que no se 'l podia ofendre prenent determinadas precaucions.
 Pero encare ha sorpres més el silenci absolut que respecte a la qüestió vé observant la *Gaceta xina* d' en Lerroux, la qual, com tothom sab, no 's para en barras, quan se tracta d' enredar una qüestió, fent veure lo blanch negre.

Ara sí que, ab motiu de tal silenci, podem dir:
 «Este gallo que no canta algo tiene en la garganta.»

Sabém de bona tinta que 'ls kabilenys més del morro fort, cansats d' en Lerroux, que han vist qu' es un gallina, volen tirlarlo a l' aygua, proclamant immediatament la jefatura d' en Vinaixa.

Ab el mocador lligat al cap, els saragüells y el manto imperial, el Raisuli valenciá farà molta patxoca.

Diu la *Gaceta xina*, a propòsit de la necessitat que tenen tots els ciutadans de coadjuvar a la formació del cens electoral:

«Los republicanos revolucionarios que gobernarán mañana necesitarán también, más ó menos pronto, un censo electoral, y el contribuir hoy á formarlo no constituye contradicción ni claudicación, sino para los revolucionarios anarquistas y para los revolucionarios de opereta.»

¡Revolucionaris d' opereta!

No pot negarse que 'l periòdic de D. Prudencio té molta trassa en batejar als seus sectaris.

En Maura ha anat a pendre las ayguas de *Fortuna*. Ja ho diu el refrá: «Fortuna te dé Dios, hijo...»

Entre tant els malaguenyos dirán:—Ditxós ell que pot pendre las ayguas de *Fortuna*; nosaltres, molt á pesar nostre, hem hagut de pendre las ayguas de la *Desgracia*.

Hi ha una vella copla que s' ha de tornar nova, y s' hi tornarà, y que, de burlesca qu' era, esdevindrà seria:

Los gallegos en Galicia hacen una procesión: la Autonomía por Virgen y por santo á Salmerón.

Com que ja s' ha agotat el tema de *La verdad en marcha*, la qual els mateixos que la volian fer marxar han acabat per pèrdrela de vista, ara la *Gaceta xina*, proclama per milèssima vegada el fracàs de la Solidaritat.

A tal efecte s' entreté surgint retalls de tots els periòdics anti-solidaris, en sa gran majoria monárquics, y per consegüent, enemichs de que 'l poble voti y envihi a las Cortes els seus legítims representants.

La *Gaceta xina*, com las donas desocupadas, fa una alfombra de retalls: una alfombra arlequinesca que no li servirà d' adorno, sino de mortalla.

L' últim Congrés socialista alemany s' ha celebrat á Essen, l' empori de la industria del país ahont resideixen las inmensas fábricas d' en Krupp.
 Allá s' elaboran els mortífers elements de guerra. Y allá mateix s' han propagat las redemptoras ideas de la pau social assentada sobre la justicia y la igualtat fraternal.
 Y aixó matará alló. Las ideas acabarán ab els cançons.

En Moret se proposa reunir a las minorías liberals; pera pronunciar un discurs, afermant la necessitat de sortir del quietisme, en que viu el partit.

El discurs de 'n Moret vindrá a ser com unas fregas fetas a un cadáver.

¿Com no ha d' estar quiet el partit liberal? ¿Com no han d' estar quiets els difunts?

Un episodi:

Passava el rey per la estació de Parriño (Galicia) quan un ciutadà que estava molt entusiasmat yictorejantlo, tirá un objecte que aná a caure al mitj del cotxe real. El reculliren, no sense alguna alarma, y 's vejeí que era una cartera.

Cada hñ entén y practica l' entusiasmisme monárquich a la seva guisa.

Els uns, com el ciutadà de Parriño, tirant una cartera als peus del rey, y els altres, com l' Amo Toni y els seus companys de tiberi, recullintla de las sevas mans.

¿Qué diuen que 'l govern no mira pel progrés de la ensenyansa? Mentida.

Y ho prova que ara mateix acaba de doblar l' import dels drets de matrícula.

Ell no fa com els forners que apujan el pá sols alguns céntims per kilo: el govern apuja el pá espiritual un cent per cent.

Y quan tan car el posa, senyal que molt l' estima.

Una anécdota de Lluís XV.

Era aquest rey molt aficionat a jugar al tuti ab qualsevol dels seus cortesans, y un día que tenia tres reys dignes:

—He guanyat: tres reys que tinch y jo, quatre: tuti de reys.

Pero el cortesá s' esqueya a tenir quatre sotas, que 'ls francesos ne diuen *valets* (criats), y li digué:

—Vos equivoqueu, monsenyor: quatre criats y jo, cinch, guanyo jo.

El rey de Portugal es un dels monarcas més pesants del món.

Posat a la báscula acusa un pés de 122 kilos y alguns grams, ó siguin 100 carniceras y cinch tersas per taras.

Se comprén que 'l poble que ha de aguantar aquesta mole, estigui que casi bé no pot dir faba.

¡Cómo cambian los hombres!

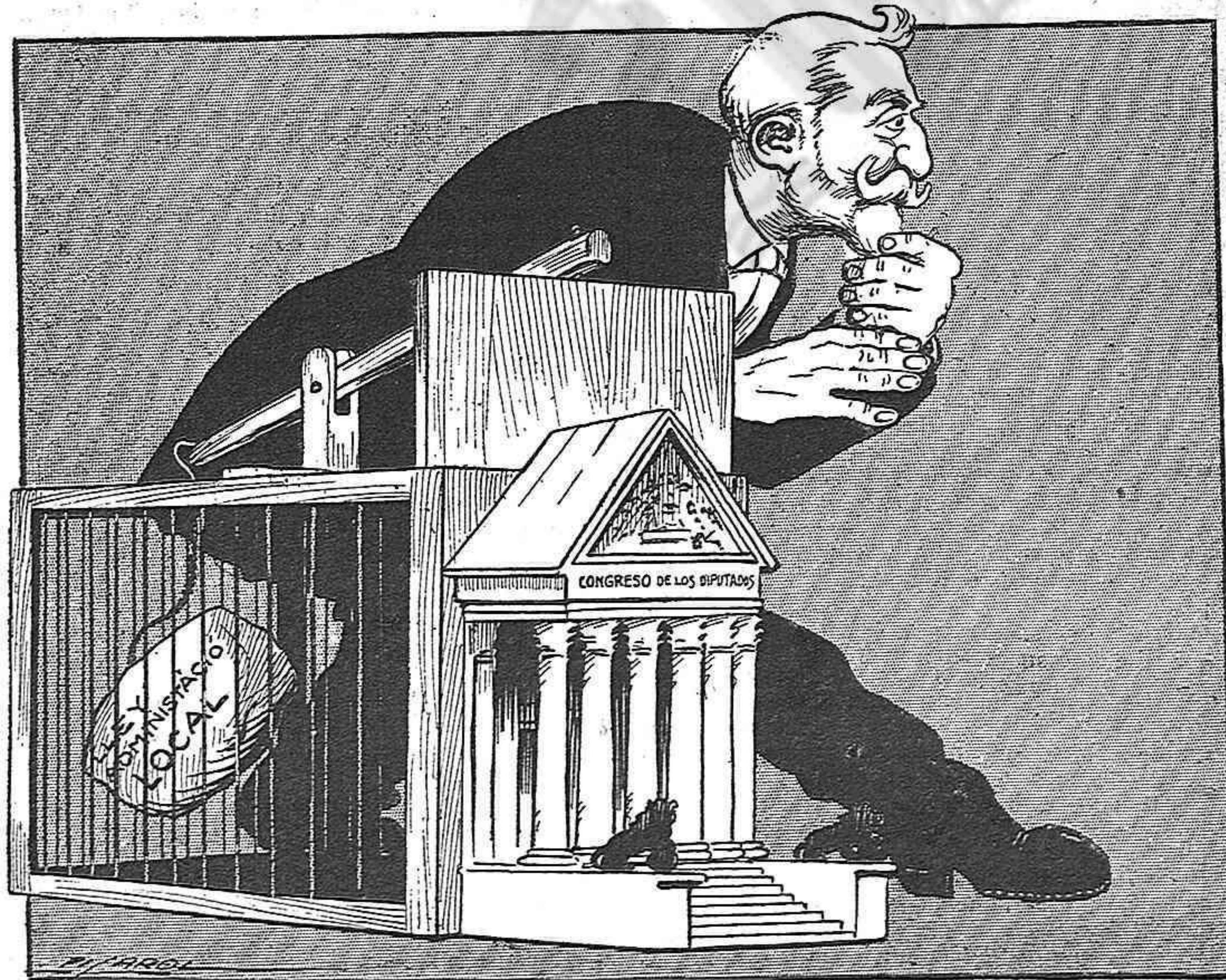
ELL, en el temps en que 's creya ser l' amo de Barcelona.

ELL, desde que la criada se li ha tornat respondona.

MITI
 ANTISC
 CON PAÑEROS
 tro Idolo
 pasara de largo
 por el escenari
 ID, ID ¡Aplau!

La ratera de don Antón

—La porta ja está oberta, pero ¿hi entrarán las ratas?

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—En-ho-ra-do-na.
- 2.ª MUDANSA.—Gat—Got.
- 3.ª TARJETA.—Castelltersol.
- 4.ª QUADRET.—T U L A
 U T O R
 L O L A
 A R A M
- 5.ª CONVERSA.—Sis.
- 6.ª GEROGLÍFICH.—Visca Espanya.

Han endavinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Kábila núm. 2, Un saetre enamorat, H. Nadal, J. G. (a) Cap de frare, A. Monclús (Musclús), Manel Puntons, Lluís Juher Sala de Girona, J. Cesari Matabosch, Un nebot de 'n Lix Pairot, Vicens Borrás y Baiges, Emili Milá, J. Bargalló, J. Billoch, Amadeu Nadal, Ricardo Lafitte, Carme Planas, Serafina y Joaquina, Un Reig d' Agullana, Un gironí, Moka Soka y C.ª, y Un que té 18 anys y festeja.

Caballers: J. Serra d' Olot, Enrich Bonagarriga (s) Suat, M. C. S., A. Quer y A. Macau, Joseph Barga-

lló, J. Billoch, Lluís Juher Sala, Grau Salomini, P. Buscallá Sastre, Ricardo Lafitte, Un arenyench, Un Reig d' Agullana, E. Reig y Pairot, Un qu' estima y no sab la casa, Un catalanista, y H. N. Mallol: Casi bé que no.

Caballers: H. Nadal, Amadeu Nadal, Moka Soka y C.ª, Joan Rocabert, José Junyent, R. A. (a) Pau de las Calas Curtas, y Musclús: Casi bé que sí.

Caballers: Casimir Bonet, Joseph Casanova, Manel Noél, M. C. R. (El Compte de la Vérola), P. Ll. y E., J. Q. (Flaquer), H. y A. Nadal, A. R. C., J. G. M., J. P. C., Jordi Montaner, y J. M. C. y P.: Rebut y s' agraeix.

Caballer: Emili Pólit: Els versos están escrits en una lletra molt bona y molt clara. Es l' única qualitat que tenen.—Peret del Ateneu: Denota una bona disposició, pero es impublicable á causa de la forma incorrecta.—R. Aregall: Veurém de aprofitar alguna cosa.—J. Roura: No 'ns podem fer eco; disposos de poch espay.—R. Munto: Els seus dibuixos per lo primitius que son resultan graciosos... pero d' una gracia familiar.—T. Rusca: Veurém de complaure'l.—Noy de Sans: Té molta rahó, pero no las podem evitar aquestas cosas.—Emil-letí Pracadoretti: Es poch enginyosa y mal forjada.—F. P. Valdés: No va malament.—Antolí B. R.: No 'ns fan la pesada.—Un qu' estima a una Lola: Aquest versos no passen de ser una innocentada.—F. M. y P.: Molt patriòtica, sí, pero molt defectuosa.—Un que ho sab tot: Si ho sab, donchs, y ho vol fer públich, vinguinsho á explicar personalment... con cédula y todo.—G. R. S.: Quan se tracti de un fet concret, escriguil ab concició y si es interessant el publicarém. Ara, pera comentarís generals no podem destinarli espay.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª